

що е станало и началъ да предирва, съ надежда да но испита какъ е станала тая работа. А на едно съ Дѣбкѣ завърна ся та дойде и Неджипъ-ага, началникътъ на заптиетата, който и прѣзъ минѣлѣтъ нощъ бѣше идвалъ, както видѣхмы, на златопродавницѣтъ повыканъ отъ пазовантытъ.

Въ часътъ когато горкый-тъ Евстатій падаше полумъртъвъ подъ убійственыйтъ крошумъ на Гырджика и потъналъ въ кръвие го внасяхъ въ обранѣтъ маазъ на г. Ариста. Г. Т. Трипани съдруженъ отъ доста много пріатели и познаницы отиваше къмъ домътъ на невѣстѣтъ, дѣто друго събраніе отъ пріатели и познаницы бѣше ся събрало, за да придружи будущитѣ новобрачны въ черквѣ и да присѣтствува при обрядътъ на вѣнчаніето имъ.

Излишно е негли да описваме радость-тъ на Янкынъ бащѣ, радваніето на майкѣ ѣ, и роскошното нагызданіе на домътъ имъ.

Янка бѣше облѣчена въ бѣлы дрехы отъ свѣтло и тънко тканіе, а черната ѣ коса падаше разрѣсена по краснытъ ѣ бѣлы плещы, както косата на древне нѣкое божество, което бѣ изглыбило отъ чистъ бѣлъ мраморъ, ржката на Фидіѣ или Праксителя. Тя ходеше на горѣ на долу въ едно смутено отъ срамежливость състояніе, усмихваше ся като майско утро прѣдъ майка си, смѣеше и шегуваше ся съ слугинитѣ, но безъ да извади изъ умъ Евстатія, на когото израженіата прѣзъ минѣлѣтъ нощъ бѣхъ оставили въ неѣ жалостно впечатленіе.

Часть по часть тя все питаше домашнытъ за Евстатія. Но всички все това ѣ казвахъ, че излѣзълъ и че щѣлъ да ся завърне.

Но щомъ дойде г. Т. Трипани, момата влѣзе въ прустѣтъ за гоститѣ и принудена да отдава обикновеннытъ привѣтствія на всякого отъ пріателитѣ ѣ познаницытъ които